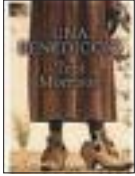

LA REBOTIGA

Una història sobre la brutalitat de l'esclavisme

Com ja va fer a *Beloved*, la seva novel·la més famosa, la nord-americana Toni Morrison narra a *Una benedicció* una commovedora història sobre la brutalitat de l'esclavisme. L'acció, que arranca amb la veu d'una adolescent negra, Florens, a qui la seva mare va entregar a un granger, se situa al segle XVII, quan al sòl fèrtil nord-americà començava a arrelar-hi l'odi racial. L'autora, Premi Nobel de Literatura l'any 1993, utilitza la seva ploma poètica, incisiva i sàvia, per denunciar la injustícia i l'afany de possessió. Traducció al català de Ferran Ràfols i Ernest Riera.

Una benedicció. Toni Morrison. Amsterdam. 204 pàgines. 19,95 euros

Dos èxits de Noah Gordon, en butxaca

El segell de butxaca de Roca Editorial, Rocabolsillo, publica en aquest format *El celler*, la novel·la amb què l'autor de best-sellers nord-americà Noah Gordon va retre homenatge a Catalunya i al món

del vi. La plaga de la fil·loxera, l'assassinat del general Juan Prim i les guerres carlistes són alguns dels fets reals que apareixen en una novel·la on hi ha molta part de ficció. Traduïda al català per Rosa Borràs, l'obra ha estat un èxit de vendes des de la seva aparició, el 2007, a Roca Editorial, que ja l'ha reeditat diverses vegades. Dins el mateix segell de butxaca apareix també una de les obres més conegudes de Gordon, *El metge*, en traducció al català de Dolors Udina.

El celler. Noah Gordon. Rocabolsillo. 384 pàgines. 9,95 euros

La Barcelona dels 'meublés' i el Barri Xino

La Guerra Civil va portar pobresa i fam, i en aquest context moltes dones es van veure obligades a prostituir-se per poder alimentar la seva família. A Barcelona, el que va començar com un acte de supervivència es va anar convertint en un negoci no només per a les dones que es prostituïen, sinó també per a tota una sèrie de personatges que les envoltaven. La periodista Elisabet Parra ofereix en aquesta obra un recorregut pels *meublés*, per locals tan cèlebres com La Casita Blanca o el Madame Petit, així com pels prostíbuls dels Barri Xino.

La Barcelona calenta. Elisabet Parra. L'Arca. 197 pàgines. 15,90 euros

Nou títol de l'enginyós i sarcàstic Edward Gorey

Conegut pels seus dibuixos macabres, políticament incorrectes, i pel seu humor negre i absurd, l'escriptor i dibuixant nord-americà Edward Gorey va il·lustrar obres d'autors tan reconeguts com Chesterton, Bradbury o Poe. També va crear els seus propis llibres. Angle Editorial n'ha ofert un tast a la col·lecció El Far. Després de *La colla Mata-Degolla* i *L'Arpa sense encordar*, ara publica, amb text bilingüe català-anglès, *L'hoste incert*, un llibret on Gorey ofereix una mostra del seu enginy i la seva sensibilitat, trets que l'han convertit en un autor de culte. Els tres títols han estat traduïts per Jordi Puntí.

L'hoste incert. Edward Gorey. Angle Editorial. 40 pàgines. 9,90 euros

COLLS I PUNYS

World Voices (3)

NARCÍS COMADIRA

L'endemà de la inauguració, el festival va començar a navegar a tota vela. Els actes eren innumerables i alguns coincidien o es trepitjaven pel que fa als horaris. El dia 30, vaig assistir a la taula rodona en què participava Josep Maria Terricabres. Es titulava *Quiet revolutions in storytelling* i tenia lloc a la sala d'actes de l'Institut Cervantes, un lloc preciós i relaxant, en ple Manhattan, una caseta amb jardí, de pinta més anglesa que no pas americana. El Cervantes és un dels molts escenaris d'actes del festival. Les diguem-ne cases estrangeres a Nova York col·laboren amb el PEN americà deixant els seus locals i organitzant-hi "festetes", com la que el Cervantes —per cert, un còctel esplèndid— va oferir al seu jardí el primer de maig a la tarda. Eduardo Lago, el novel·lista, actual director del Cervantes novaiorquès, va quedar com un senyor, amb la seva hospitali-

Lletres

A la recerca d'una identitat

SIMONA ŠKRABEC

Twistanschauung

Victor García Tur

Empúries

368 pàgines. 18 euros

Els joves escriuen. Abans, això no era tan evident perquè era difícil tenir accés als diaris secrets. Ara l'Internet acumula un gruix impressionant d'apunts, sorgits de la simple necessitat d'expressar-se. El recull *Twistanschauung*, de Víctor García Tur (Barcelona, 1981), premi Documenta 2008, comparteix amb aquesta escriptura l'actitud clarament desafiant de desobeir les normes i de contestar les convencions. Observacions sobre la família, la parella, els veïns, el món, sobre un mateix llisquen de la ploma com en una conversa amb l'amic més íntim.

El to confidencial té l'aire sotilat d'algú que escriu a les planes anònimes. A la solapa del llibre hi ha només vuit paraules sobre l'autor. Cal recórrer a altres catàlegs per descobrir que García Tur va ser premiat el 2008 per un conte i que la Universitat Autònoma de Barcelona acaba d'editar el volum *Tres relats* on podem llegir el seu "Front".

A l'inici del recull hi trobem un mapa d'un país possible amb un ull de l'huracà al mig del mar. Què és el centre que posa en dansa tot aquest *twist*? Al bell mig del recull, un llamp còsmic, enviat per Telefònica, converteix tot el país en castellanoparlant. La impotència dels herois literaris reproduceix la consigna bàsica de tota dominació: les regles són més fortes que nosaltres i ens hi hem de sotmetre. La diglòssia és persistent i coherent, en espanyol se citen els clàssics i es parla als estrangers, el català serveix per a l'excursió al poble i el bell viatge narcòtic amb *panaeolus cyanescens* que creix damunt les tifes de vaca. La ironia és mordaç i afina bé. L'anglès aquí no és cap esperanto. Quan el pro-

La vida llegida com un tarot gegant amb els arcans que decideixen el destí (com aquest del foll en un tarot renaixentista de Carles VI) és una de les lectures que ofereix el llibre de García Tur.

L'escriptura té una actitud clarament desafiant de desobeir normes i convencions

tagonista ha d'explicar al seu amant que ha perdut els pares en un accident de trànsit, la fórmula correcta no surt. "Yes, the both" és un bon cop de puny a l'optimisme del món global.

plena llum, demanin revisar amb fredor tot allò en què creu el nostre temps. Però *Twistanschauung*, tanmateix, no crea un remolí prou fort com per fer trontollar els fonaments perquè l'autor, l'epicentre d'aquest univers, està desintegrat dins del text. Aquest anonimata és un tic heretat de les pàgines web on les opinions tampoc no es firmen amb una identitat clara. Amb això, les coses vistes per una sola persona pretenen adquirir el to d'unes veritats generals. Aquest deix profètic resulta molest i acaba esborrant la mirada crítica.

tagonista ha d'explicar al seu amant que ha perdut els pares en un accident de trànsit, la fórmula correcta no surt. "Yes, the both" és un bon cop de puny a l'optimisme del món global.

Al vespre, vam anar a l'homenatge a Blai Bonet. A l'Elebash Recital Hall, a la Cinquena Avinguda, va tenir lloc aquest homenatge que el pobre Blai Bonet va haver de com-

partir amb Reinaldo Arenas, un poeta cubà que, a part de l'homosexualitat i la insularitat, no té res veure amb el de Santanyí. Però les coses són així. La pena és que no vam poder sentir gaire estona recitar a Biel Mesquida —que va brodar el seu "nonino"— ni a Carles Rebassa. Vaig tenir la impressió que els cubans dominaven excessivament l'acte. Però potser són prejudicis.

Jo vaig tenir un parell d'actuacions més. El primer de maig a les 7 del vespre, al Bowery Poetry Club, una mena de bar amb sala al fons, una mica *off*, de totxo pintat de negre, vaig llegir poemes meus en català que una noia llegia després en la seva versió anglesa. Em van acompanyar Nicole Brossard, quebequesa, l'hongarès János Térey i l'americà Wayne Koestenbaum. Per tots aquests actes del festival, la gent paga entrada, cosa força sorprenent. I solen estar plens. A les nou de la nit, va haver-hi el popular Translation Slam. El poeta irlandès Nick Laird i jo mateix ens vam sotmetre a un duel entre traductors. Vam enviar un poema nostre, curt, que va ser donat a dos traductors per cada poeta. En el meu cas, Mary Ann Newman i Rowan Phillips. El duel volia dir comparar les dues traduccions i decidir quines eren les solucions millors. Va ser molt divertit, perquè, en el meu cas, tot i que les dues traduccions eren fidels al poema, dissentien ja en el títol.

Tots aquests actes del festival et feien venir ganes d'assistir-hi, però Nova York era allà, i et cridava.